

оставаха събрани на купчини из улиците, като с бурни ръкомохания предричаха и спореха върху последните вести, донесени от бързоходци от Визанс. Дали бяха вече пристигнали корабите на кръстоносците пред Константиновград? Дали архиепископ Василий щеще ^{да} оздравее скоро? Дали ще се съгласи сам да ^зимине за Рим? Дали папата ще се обади, ^{или} дали ^{не} има скоро поход срещу Венгрите, дали княз ~~Боян~~ не е вече хвърлил око върху някоя от благородните търновски девици - напоследък бил все тъй загрижен и унесен... Някои го годяваха за дъщерята на великия боляр Илиица, други за сестрата на великия примикюр Михаил, трети за внучката на Скопския епископ Марин. Други и дума не даваха да се спомене. Само мома от царски род беше достойна за ~~А~~сеновия син... Всеки ^е мислише, че знае най-много и повече от другите, споровете стигаха до крамоли, до сбиване. Тогава най-разпалените се отправяха до дълбоките мази на дядо Гръдко, за да продължат препирнята си сред сянката на хладни ^{ата} избви ^и изгудените вина ^и ~~и~~ ракии. Останалите се връщаха ^{към} на работата си и дълго след това, наведени над някоя свилена туника, или алена кожена обувка, или докато върху наковалнята хиляди искри излизаха от удар ^и на чук въз някой блестящ щит или тънко островърхо копие, из ума им се надигаха мъчителни въпроси, които всеки усещаше да се разливат в душата му, като внезапно придошъл тъмен порой...

Как щяха да променят вярата си? Щеше ли да се съгласи светият ^и старец Василий да отиде да се моли на католишкия владетелин? Защо не прие царят ромейското предложение? Какво ги чакаше? Ами венгрите? Ако нахлуят от запад? Ами кръстоносците? Ако те надвиеха ромеите, после какво щяха да правят? Как щяха да се отнесат към България? А разправяше се, че дръзките рицари били целите облечени в желязо. Нямаше ли тази желязна вълна да помете като буря зле облечените и леко въоръжени войски на българския цар?